РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

5 май 2011 година *

По съединени дела C-230/09 и C-231/09

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 234 ЕО от Bundesfinanzhof (Германия) с актове от 31 март 2009 г., постъпили в Съда на 25 юни 2009 г., в рамките на производства по дела

Hauptzollamt Koblenz (C-230/09)

срещу

Kurt Etling und Thomas Etling in GbR,

в присъствието на:

Bundesministerium der Finanzen,

и

* Език на производството: немски.

Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

срещу

Theodor Aissen,

Hermann Rohaan,

в присъствието на:

Bundesministerium der Finanzen,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Ilešič (докладчик), г-н M. Safjan и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 11 май 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Hauptzollamt Koblenz, от г-н C. Busse, Regierungsdirektor,

— за Kurt Etling und Thomas Etling in GbR, от адв. G. Zulauf, Rechtsanwalt,

— за Hauptzollamt Oldenburg, от г-жа A. Kramer и г-н W. Uhlig, Regierungsdirektoren,

— за г-н Aissen, от адв. A. Enninga, Rechtsanwalt,

— за г-н Rohaan, от адв. D. Schuhmacher, Rechtsanwalt,

— за Европейската комисия, от г-н G. von Rintelen и г-жа H. Tserepa-Lacombe, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 септември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуване на Регламент (ЕО) № 1788/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година за въвеждане на такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 270, стр. 123; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 50, стр. 22), изменен с Регламент (ЕО) № 2217/2004 на Съвета от 22 декември 2004 година (ОВ L 375, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 61, стр. 120, наричан по-нататък „Регламент № 1788/2003“).

2 Запитванията са отправени в рамките на спорове между — по дело C-230/09 — Hauptzollamt Koblenz (главно митническо бюро на Кобленц) и Kurt und Thomas Etling in GbR, а по дело C-231/09 —Hauptzollamt Oldenburg (главно митническо бюро на Олденбург) и г-н Aissen и г-н Rohaan, които спорове съответно се отнасят, от една страна, до установяване на референтното количество, в зависимост от което се определя размерът на премията за млечните продукти, и от друга страна, до установяване на основата, върху която се определя участието в преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки.

Правна уредба

Правна уредба на Съюза

Правна уредба в областта на таксата в сектора на млякото

3 Поради постоянния дисбаланс между търсенето и предлагането в сектора на млякото през 1984 г. Регламент (ЕИО) № 856/84 на Съвета от 31 март 1984 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 804/68 относно общата организация на пазарите в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 90, стр. 10) въвежда режим на допълнителна такса, основан на принципа, че такса се дължи за количествата мляко и/или еквивалент на млякото, надхвърлящи определено референтно количество.

4 Същия ден е приет Регламент (ЕИО) № 857/84 на Съвета относно общи правила за прилагане на таксата по член 5в от Регламент (ЕИО) № 804/68 в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 90, стр. 13).

5 Режимът на допълнителната такса е продължаван няколко пъти, по-специално с Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета от 28 декември 1992 година относно въвеждането на допълнителна такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 405, стр. 1), многократно изменян.

6 С оглед по-специално опростяване и изясняване на уредбата последният регламент е отменен и заменен с Регламент 1788/2003, който от своя страна е

отменен и заменен с Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) (ОВ L 299, стр. 1), в сила от 1 април 2008 г. Приложим ratione temporis по отношение на споровете по главното производство обаче е Регламент № 1788/2003.

7 Съображения 5, 10 и 14 от Регламент № 1788/2003 гласят:

„(5) Таксата трябва да бъде установена на едно приемливо равнище и да бъде платима от страна на държавите членки в момента, в който националното референтно количество бъде превишено. След това държавата членка трябва да разпредели тежестта на таксата между производителите, които са допринесли за превишението. Последните трябва да са отговорни пред държавата членка за заплащането на тяхната вноска към дължимата такса, поради простия факт, че са превишили определеното количество.

[…]

(10) […][Сборът] от количествата, разпределени на производителите от всяка една държава членка, не [трябва] да превишава[…] националните референтни количества. […]

[…]

(14) За да се запази гъвкавостта на администрирането на режима държавата членка трябва да има правото да преразпределя всички неоползотворени референтни количества в края на един период, независимо дали на национално равнище, или между изкупвачите“.

8 Регламент № 1788/2003 установява правила за разпределение на всяко национално референтно количество между производителите под формата на индивидуални референтни количества.

9 Член 4 от посочения регламент предвижда:

„Таксата се разпределя изцяло в съответствие с разпоредбите на членове 10 и 12 между производителите, които са допринесли за надвишаване на националните референтни количества, посочени в член 1, параграф 2.

Без да се засягат член 10, параграф 3 и член 12, параграф 1, производителите са задължени към държавата членка за заплащането на своята вноска в общия размер на дължимата такса, изчислен в съответствие с разпоредбите на глава 3, поради превишаването на предоставените им референтни количества".

10 Член 5 от Регламент № 1788/2003 гласи:

„За целите на настоящия регламент:

[…]

и) „национално референтно количество" е референтното количество, определено в приложение I за всяка държава членка;

й) „индивидуално референтно количество“ е референтното количество, разпределено на отделен производител на 1 април за всеки дванадесетмесечен период;

к) „свободно референтно количество“ е референтното количество на разположение на производителя на 31 март от съответния дванадесетмесечен период, за който се изчислява таксата, като се вземат предвид всички прехвърляния, продажби, преобразувания и временни преразпределения, предвидени в настоящия регламент и които са били извършени през съответния дванадесетмесечен период“.

11 Съгласно разпоредбите на член 6, параграф 5 от Регламент № 1788/2003:

„Индивидуалните референтни количества се променят, при необходимост, за всеки съответен дванадесетмесечен период, така че за всяка държава членка [сборът] от индивидуалните референтни количества за доставка и тези за директни продажби да не надхвърля съответстващата част от националното референтно количество, адаптирано в съответствие с член 8, и като се вземат предвид всички намаления, направени с цел прехвърляне към националния резерв, както е посочено в член 14“.

12 Член 10, параграф 3 от същия регламент предвижда възможност за извършване на преразпределяне на неизползваната част от националното референтно количество за доставки. Той гласи:

„След като всички неизползвани части от националното референтно количество за доставки се преразпределят или не се преразпределят, вноската на всеки производител в размера на дължимата такса се определя на базата на решение от страна на държава членка, пропорционално на индивидуалното референтно количество на всеки производител или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите членки:

а) или на национално равнище, на базата на размера, с който съответният производител е надвишил индивидуалното си референтно количество,

б) или първо на ниво изкупвач и евентуално впоследствие на национално равнище“.

13 Членове 15—20 от Регламент № 1788/2003 определят някои условия, при които индивидуалните референтни количества могат да се прехвърлят.

14 Член 16, параграф 1, първа алинея от този регламент предвижда:

„До края на всеки дванадесетмесечен период държавите членки разрешават, за съответния период, временното прехвърляне на част от индивидуалното референтно количество, която няма да бъде използвана от производителя, който разполага с нея“.

15 Член 17, параграф 1 от посочения регламент разпорежда:

„Индивидуалните референтни количества се прехвърлят заедно със стопанството на производителите, които го получават при продажба, отдаване под наем, наследяване или чрез всякакъв друг вид прехвърляне, който поражда сходни правни последици за производителите, в съответствие с правилата, които държавите членки следва да установят, като се вземат предвид площите, използвани за производство на мляко, или други обективни критерии и, когато е приложимо, наличие на споразумение между страните. В случаите, в които частта от референтното количество не е прехвърлена заедно със стопанството, тя се добавя към националния резерв“.

16 Член 18, параграф 1 от Регламент № 1788/2003 предвижда:

„С цел успешното преструктуриране на производството на мляко или подобряване на състоянието на околната среда, и в съответствие с подробни правила, които следва да приемат, като вземат предвид законните интереси на засегнатите страни, държавите членки могат:

[…]

б) да определят на базата на обективни критерии условията, при които производителите в началото на определен дванадесетмесечен период могат да получат срещу заплащане преразпределение от страна на компетентната институция или орган, определен от компетентната институция, на индивидуални референтни количества, които са окончателно освободени в края на предшестващия дванадесетмесечен период от други производители, срещу плащането, на една или повече ежегодни вноски, на обезщетение, равно по размер на посоченото по-горе плащане;

[…]

д) на базата на обективни критерии, да определят регионите и областите за събиране, в рамките на които е разрешено постоянното прехвърляне на референтни количества, без прехвърляне на съответната земя, с цел подобряване структурата на производството на мляко;

е) след подаване на заявление от страна на производителя до компетентната институция или орган, определен от компетентната институция, да разрешават окончателното прехвърляне на референтни количества без прехвърляне на съответната земя, или обратното, с цел подобряване структурата на производството на мляко на ниво стопанство или разширяване на производството“.

Правна уредба в областта на директното подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика

17 По-специално с цел да се осигури по-добър стандарт на живот на населението в земеделските райони Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177), изменен с Регламент (ЕО) № 118/2005 на Комисията от 26 януари 2005 година (ОВ L 24, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 62, стр. 115, наричан по-нататък „Регламент № 1782/2003“), установява схемата на единно плащане, както и други схеми за подпомагане, предвиждащи преки плащания, сред които са свързаните с премията за млечни продукти плащания и допълнителните плащания. Посоченият регламент е отменен и заменен с Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на Регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 30, стр. 16). Приложим ratione temporis по отношение на спора по главното производство по дело C-230/09 обаче е Регламент № 1782/2003.

18 Създадената от последния регламент система се основава по-специално на принципите на преминаване от подпомагане на производството към подпомагане на производителя чрез използване на система за помощ, отделена от производството на всяко земеделско стопанство, както и на система за обединяване на известен брой преки плащания, получавани по различни схеми, в едно-единствено плащане, определено на базата на предишните плащания през даден референтен период.

19 В съображение 29, последно изречение от споменатия регламент се посочва, че единното плащане трябва да бъде установено на равнище на стопанството.

20 Член 62 от Регламент 1782/2003 се отнася до регионалното прилагане на схемата за единно плащане. Този член гласи:

„[…] държавите членки могат да вземат решение сумите, които се получават от премии за млечни продукти и допълнителните плащания, посочени в членове 95 и 96, да се включват частично или изцяло в схемата на единното плащане, считано от 2005 г. Правата, установени с настоящия параграф, се променят съответно.

Референтната сума за тези плащания се равнява на сумите, които следва да бъдат отпуснати по силата на членове 95 и 96, изчислени на базата на индивидуалното референтно количество за мляко, което е налично за стопанството към 31 март през годината на включването, било то частично или изцяло, на тези плащания в схемата на единно плащане.

[…]“

21 Член 95 от Регламент № 1782/2003 предвижда:

„1. От 2004 г. до 2007 г. производителите на мляко могат да кандидатстват за премия за млечни продукти. Тя се дава за календарна година, за стопанство и на тон индивидуално референтно количество, отговарящо на условията за премия и налично за стопанството.

[…]

3. Индивидуалните референтни количества, които не са били обект на временни прехвърляния, в съответствие с член 6 от Регламент (ЕИО) № 3950/92 […], или член 16 от Регламент (ЕО) № 1788/2003 […] към 31 март на въпросната календарна година, се смята[т] за наличн[и] за тази календарна година в стопанството на [приобретателя им].

[…]“

Национална правна уредба

22 Член 14, параграф 1 от Наредбата относно таксата върху млякото (Verordnung zur Durchführung der EG-Milchabgabenregelung (Milchabgabenverordnung) от 9 август 2004 г. (BGBl. I, стр. 2143, наричана по-нататък „MilchAbgV“) гласи:

„Изкупвачът може да разпредели референтните количества за доставка, които не са били използвани през съответния дванадесетмесечен период (неосъществени доставки), на други производители на мляко, чиито доставки са надхвърлили предоставените им референтни количества за доставка (доставчици на свръхколичества). Разпределянето на неизползваните референтни количества за доставка на доставчици на свръхколичества се извършва по следната формула:

Общо количество на неосъществените доставки x Референтно количество за доставка на доставчика на свръхколичества

Общо количество на референтните количества за доставка на всички доставчици на свръхколичества.

[…]“

23 Съгласно член 2, параграф 1 от Закона за прилагане на схемата за единно плащане (Gesetz zur Durchführung der einheitlichen Betriebsprämie (Betriebsprämien durchführungsgesetz) от 26 юли 2004 г. (BGBl. I 2004, стр. 1868) Федерална република Германия прилага схемата за единно плащане на регионално равнище от 1 януари 2005 г.

24 Приложим по отношение на изчисляването на единното плащане по член 34, параграф 1 от Правилника относно интегрираната система за администриране и контрол (Verordnung über die Durchführung von Stützungsregelungen und gemeinsamen Regeln für Direktzahlungen nach der Verordnung (EG) Nr. 1782/2003 im Rahmen des Integrierten Verwaltungs- und Kontrollsystems sowie zur Änderung der Kartoffelstärkeprämienverordnung (InVeKoS-Verordnung) от 3 декември 2004 г. (BGBl. I, стр. 3194) е член 6 от Правилника за прилагане на разпоредбите относно премията за млечни продукти и допълнителните плащания (Verordnung über die Durchführung der Milchprämie und der Ergänzungszahlung zur Milchprämie (Milchprämienverordnung) от 18 февруари 2004 г. (BGBl. I, стр. 267, наричан по-нататък „MilchPrämV“).

25 Член 6 от MilchPrämV гласи:

„1. Референтните количества, от които зависи предоставянето на премия за млечни продукти и допълнителни плащания и с които производителят на мляко разполага към 31 март от годината на заявлението, се удостоверяват със сертификат […] в случаите на референтни количества „за доставка“ на изкупвача по параграф 2, точка 2, като сертификатът се издава от компетентното митническо бюро (главното митническо бюро) (сертификат, установяващ референтните количества).

2. В сертификата, установяващ референтните количества, се посочват също:

1) количествата мляко и еквивалент на млякото, реално доставени или пуснати в продажба от производителя на мляко през дванадесетмесечния период, приключващ на 31 март от годината на заявлението […]

[…]“

Спорове по главното производство и преюдициални въпроси

Дело C-231/09

26 Преюдициалното запитване по дело C-231/09 се отнася до две висящи пред запитващата юрисдикция дела, образувани съответно по иск на г-н Aissen и на

г-н Rohaan — двама производители на мляко, извършили доставки през дванадесетмесечния период 2004—2005 г. През този период всеки от тях е поел стопанство, в което се произвежда мляко и на което съответства определено референтно количество, прехвърлено му заедно със стопанството, но частично използвано за същия период от предишния стопанин.

27 Всеки от тях е поискал от компетентния орган да удостовери, че референтното количество на предишния стопанин му е прехвърлено изцяло. Посоченият орган издава и на двамата такъв сертификат, но в него уточнява, че при прехвърляне, извършено през дванадесетмесечния период, мандрата трябва да посочи на новия стопанин референтното количество, което му остава за доставка, като вземе предвид количествата, вече доставени от предишния стопанин през същия период.

28 Въз основа на тези сертификати и на информацията от съответната мандра Hauptzollamt Oldenburg преизчислява референтните количества на г-н Aissen и на г-н Rohaan и на всеки от тях предоставя за дванадесетмесечния период 2004—2005 г. само частта от прехвърленото референтно количество, за която предишният стопанин не е извършил доставки, като останалата част за този период оставят на последния.

29 Тъй като г-н Aissen и г-н Rohaan са надхвърлили референтните си количества за съответно извършените от тях доставки, Hauptzollamt Oldenburg определя вноската на всеки един от тях в таксата.

30 В рамките на определянето на таксата Hauptzollamt Oldenburg извършва преразпределяне на неизползваната част от националното референтно количество за доставки съгласно член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003. При преразпределянето както в случая на г-н Aissen, така и в този на г-н Rohaan, Hauptzollamt Oldenburg не взима предвид частта от референтното количество

на поетото през съответния период стопанство, която вече е била използвана от предишния стопанин.

31 Г-н Aissen и г-н Rohaan обжалват отнасящите се до тях актове за определяне на вноската в таксата.

32 Finanzgericht Hamburg (Финансовият съд на Хамбург) уважава жалбите им, като приема, че при преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки в полза на новия стопанин трябва да се вземе предвид цялото референтно количество за поетото стопанство, без да се отчитат извършените от предишния стопанин доставки на мляко.

33 Hauptzollamt Oldenburg подава ревизионна жалба до Bundesfinanzhof (Федералния финансов съд).

34 Според последния от член 5, буква к) от Регламент № 1788/2003 следва, че всички прехвърляния, продажби, преобразувания или временни преразпределения на референтни количества, които са били извършени през съответния дванадесетмесечен период, следва да се вземат предвид, когато след изтичането на този период се разглежда дали производителят е доставил повече мляко, отколкото е имал право, без да заплаща такса. Веднъж използвано, това право се погасявало. Следователно независимо от правната уредба, съгласно която се е извършвало, прехвърлянето на вече използвано референтно количество не можело да възстанови правото да се доставя мляко, без да се заплаща такса, през релевантния дванадесетмесечен период.

35 Според Bundesfinanzhof обаче би могла да се приложи концепция за референтното количество като абстрактно право. В това отношение при прехвърляне на стопанство през дванадесетмесечен период правото на Съюза не предвиждало определяне или изчисляване на второ референтно количество, а предвиждало да се вземе предвид само едно референтно количество, чието използване обаче било на разположение най-напред на един производител, а след това на друг, като последният можел да го използва само доколкото то не е вече изчерпано поради извършените от първия доставки на мляко. Следователно референтното количество явно не трябвало да се разпределя по някакъв метод между последователните производители.

36 В този смисъл при преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество в случаите на прехвърляне на стопанство през дванадесетмесечен период можело да се вземе предвид общото индивидуално референтно количество, което е на разположение на новия стопанин в края на периода, дори и последният никога да не е имал пълното право да достави това количество мляко, без да заплаща такса.

37 Bundesfinanzhof обаче не изключва възможността — по-специално поради риска от спекулативни прехвърляния, които могат да се извършват единствено с цел осигуряване на по-благоприятно положение при преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество — такова концептуално разделяне между използването на индивидуалното референтно количество и взимането му предвид при преразпределянето като „свободно референтно количество“ по смисъла на член 5, буква к) от Регламент № 1788/2003 да противоречи на буквата и духа на правото на Съюза, в това число и на общите принципи на организацията на пазара на млякото.

38 При тези обстоятелства Bundesfinanzhof решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли […] право[то на Съюза], и по-специално член 5, буква к) от Регламент [№ 1788/2003] да се тълкува в смисъл, че референтното количество на

производител, който през текущия дванадесетмесечен период е поел земеделско стопанство от друг производител, не включва количеството мляко, вече доставено от последния през съответния дванадесетмесечен период?

2) Разпоредбите на право[то на Съюза] или основните принципи на общата организация на пазара на мляко и млечни продукти допускат ли националноправна разпоредба, която в рамките на предвиденото в член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003 преразпределение на неизползваната част от националното референтно количество между производителите, извършили свръхдоставки, позволява на производител като посочения в първия въпрос, който е поел стопанството през дванадесетмесечен период, да участва в разпределението на посочената неизползвана част, включвайки и частта от референтното количество, вече доставена от другия производител?“.

Дело C-230/09

39 Kurt und Thomas Etling in GbR, гражданско дружество по германското право, е производител на мляко. Разпределеното му за производствената 2004/2005 г. референтно количество за доставка на мляко е 553 678 kg, като се има предвид, че считано от 2000 г. то отдава под аренда 50 000 kg от него. Тъй като договорът за аренда е прекратен през февруари 2005 г., от 1 март 2005 г. тази част от референтното количество се прехвърля на дружеството.

40 По искане на дружеството компетентният орган издава сертификат, удостоверяващ прехвърлянето на референтно количество за доставки от 50 000 kg, считано от 1 март 2005 г., в който обаче се уточнява, че за дванадесетмесечния

период 2004/2005 г. може да се използва само неизчерпаната част от това референтно количество, която би могла да се установи от мандрата.

41 Преди прекратяването на договора за аренда арендаторът вече е доставил 50 000 kg мляко за този дванадесетмесечен период. Въз основа на посочения по-горе сертификат и на предоставената от мандрата информация Hauptzollamt Koblenz преизчислява, по-специално за целите на установяването на дължимата такса, референтното количество за доставки на Kurt und Thomas Etling in GbR и това на посочения арендатор, като приема, че прехвърленото референтно количество е изцяло изчерпано от последния, поради което за посочения дванадесетмесечен период следва да се впише на негова сметка, а не на сметката на Kurt und Thomas Etling in GbR.

42 За целите на изчисляването на премията за млечни продукти Hauptzollamt Koblenz издава на това дружество сертификат, в който не взима предвид възстановяването на референтното количество, което по-рано е било отдадено под аренда, поради което посочва само референтното количество от 553 678 kg.

43 След отхвърляне на административната му жалба срещу посочения сертификат Kurt und Thomas Etling in GbR подава жалба пред Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Финансов съд на Райнланд-Пфалц), който я уважава, като приема, че при обстоятелствата по главното производство получаването на такава премия по силата на Регламент № 1782/2003 не зависи от евентуални доставки, извършени от арендатора.

44 Hauptzollamt Koblenz подава ревизионна жалба срещу това решение пред Bundesfinanzhof.

45 Последният приема, че в рамките на член 95, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 — който предвижда, че изчисляването на премията за млечни продукти се извършва в зависимост по-специално от индивидуалното референтно количество, отговарящо на условията за премия и свободно за стопанството — е допустимо при прехвърляне на индивидуално референтно количество през дванадесетмесечен период посочената премия да се предоставя в зависимост от общото индивидуално референтно количество, което към момента на изтичане на този период е на разположение на придобилия прехвърленото референтно количество, дори и ако последният никога не е имал пълното право да доставя това количество мляко, без да заплаща такса.

46 Bundesfinanzhof обаче не изключва възможността такова концептуално разделяне между използването на индивидуалното референтно количество и взимането му предвид при изчисляването на премията за млечни продукти като „свободно референтно количество“ по смисъла на член 5, буква к) от Регламент № 1788/2003 да противоречи на буквата и духа на правото на Съюза, в това число и на общите принципи на организацията на пазара на млякото.

47 При тези обстоятелства Bundesfinanzhof решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли [...] право[то на Съюза], и по-конкретно член 5, буква к) от Регламент [№ 1788/2003] да се разбира в смисъл, че през периода, в който дадено референтно количество е прехвърлено от един производител на друг, референтното количество на последния не включва прехвърлената част от референтното количество, от която през разглеждания дванадесетмесечен период първият производител вече е доставял мляко?“.

48 С определение на председателя на Съда от 6 август 2009 г. дела C-230/09 и C-231/09 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството и с оглед на постановяването на решението.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

49 Регламент № 1788/2003 предвижда различни случаи на прехвърляне между производители на индивидуални референтни количества или на части от тях. В това отношение законодателят е преценил за уместно, от една страна, да предвиди изключения от принципа, че референтното количество за дадено стопанство се прехвърля с него, и от друга страна, да запази механизмите за временно прехвърляне или преразпределяне, които имат за цел да позволят на някои производители да увеличат в рамките на националното референтно количество пускането от тях в продажба количество мляко, без да заплащат такса за дадения дванадесетмесечен период. Такъв е по-специално механизмът, предвиден в член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003, който позволява неизползваната част от националното референтно количество да се преразпределя на производители, извършили свръхдоставки през съответния дванадесетмесечен период.

50 Освен това в членове 17 и 18 от посочения регламент се предвиждат случаи на прехвърляне на референтни количества, които, тъй като са извършени през дадения период или в самото му начало, обикновено засягат референтното количество на производителя след приключването на споменатия период. По отношение на тези случаи на прехвърляне от общата структура на Регламент № 1788/2003, от преследваната от него цел да възстанови равновесието между предлагането и търсенето на характеризиращия се със структурни излишъци пазар на мляко чрез ограничаване на производството на мляко, както и от принципа, посочен в съображение 2 и уреден в член 6, параграф 5 от него, че сборът от количествата, предоставени на производителите от държава членка, и количествата, предоставени от нея на националния резерв, не трябва да надхвърля националното референтно количество, е видно, че прехвърленото

индивидуално референтно количество може да позволи на придобилия го производител да пуска в продажба мляко, без да заплаща такса, за същия период, само доколкото предишният притежател на това референтно количество не го е използвал.

По двата въпроса по дело C-231/09

51 С двата въпроса по дело C-231/09, които следва да се разгледат заедно и най-напред, запитващата юрисдикция по същество иска от Съда да установи при какви условия е позволено да се определя участието в преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки, предвидено в член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003, на производител, доставил свръхколичества, когато през релевантния дванадесетмесечен период същият е поел стопанство, на което съответства дадено индивидуално референтно количество и в което производителят, който го е стопанисвал по-рано, е произвеждал и доставял мляко.

52 Най-напред следва да се посочи, че член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003 предоставя на държавите членки право на избор дали да преразпределят неизползваната част от националното референтно количество за доставки на производителите, извършили свръхдоставки, преди да определят в съответствие с реда и условията, предвидени в буква а) или буква б) от тази разпоредба, вноската на всеки от тези производители в размера на дължимата за съответния дванадесетмесечен период такса.

53 По-нататък следва да се отбележи, че преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки и определянето на вноската на производителите в размера на дължимата такса са различни, макар

и свързани дейности, доколкото първата представлява предварително незадължително условие за втората и се отразява на нейните резултати.

54 Освен това от самия текст на член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003 е видно, че редът и условията, предвидени в буква а) или буква б) от тази разпоредба, се отнасят само до дейността по определяне на вноската на производителите в размера на дължимата такса.

55 Следователно, за разлика от посоченото от Европейската комисия, критерият, свързан с размера, с който съответният производител е „надвишил индивидуалното си референтно количество“ и предвиден в член 10, параграф 3, буква а) от Регламент № 1788/2003, не се отнася до дейността по преразпределяне на неизползваната част от националното референтно количество за доставки.

56 При всички обстоятелства свободното референтно количество, чието определение е дадено в член 5, буква к) от Регламент № 1788/2003, не може да представлява критерий за целите на преразпределянето. Всъщност от посоченото определение е видно, че свободното референтно количество се установява поспециално като се вземат предвид „преразпределяния[та], предвидени в [този] регламент“, сред които е и преразпределянето по член 10, параграф 3 от него. Следователно свободното референтно количество по смисъла на член 5, буква к) става известно едва след това преразпределяне, доколкото се извършва такова.

57 Следва обаче да се разгледа въпросът дали ако държава членка реши да извърши такова преразпределяне се прилагат други критерии по член 10, параграф 3.

58 В това отношение в текстовете на немски, френски, португалски и словенски език на тази разпоредба законодателят е използвал съответно следните формулировки: „Neuzuweisung […], die proportional zu den Referenzmengen der

einzelnen Erzeuger oder nach objektiven, von den Mitgliedstaaten festzulegenden Kriterien erfolgt“ (преразпределение, което се извършва пропорционално на референтните количества на всеки производител или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите членки), „après réallocation ou non, proportionnellement aux quantités de référence individuelles de chaque producteur ou selon des critères objectifs à fixer par les États membres, de la partie inutilisée de la quantité de référence nationale affectée aux livraisons“ [„след като всички неизползвани части от националното референтно количество за доставки се преразпределят или не се преразпределят […] пропорционално на индивидуалното референтно количество на всеки производител или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите членки“], „após eventual reatribuição — proporcionalmente às quantidades de referência individuais de cada produtor ou de acordo com critérios objectivos a definir pelos Estados-Membros – da parte não utilizada da quantidade de referência nacional afectada às entregas“ (след евентуално преразпределение, пропорционално на индивидуалните референтни количества на всеки производител или в съответствие с обективни критерии, които държавите членки следва да установят, на неизползваната част от националното референтно количество за доставки) и „porazdeljen ali ne, v sorazmerju z individualnimi referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali skladno z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice“ (преразпределен[о] или не, пропорционално на индивидуалните референтни количества на всеки производител или в съответствие с обективни критерии, установени от държавите членки).

59 Въпреки това от текста на Регламент № 1788/2003 на други езици като български, английски и нидерландски е видно, че формулировката „пропорционално на индивидуалното референтно количество на всеки производител или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите членки“, съдържаща се в член 10, параграф 3 от този регламент, се отнася не до евентуално преразпределяне на неизползваната част от националното референтно количество за доставки, а до определяне на вноската на производителите в общия размер на дължимата такса.

60 Съгласно постоянната съдебна практика, от една страна, формулировката, използвана в текста на разпоредба от правото на Съюза на един от езиците, не може да служи като единствена основа за тълкуването на разпоредбата или в това отношение да ѝ се отдава предимство пред текстовете на останалите езици (вж. по-специално Решение от 3 април 2008 г. по дело Endendijk, C-187/07,

Сборник, стр. I-2115, точка 23, както и Решение от 9 октомври 2008 г. по дело Sabatauskas и др., C-239/07, Сборник, стр. I-7523, точка 38). От друга страна, текстовете на различните езици на разпоредба от правото на Европейския съюз трябва да се тълкуват по еднакъв начин и затова при различие между тези текстове въпросната разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, част от която тя представлява (вж. в този смисъл Решение по дело Endendijk, посочено по-горе, точка 24, както и Решение от 29 април 2010 г. по дело M и др., C-340/08, Сборник, стр. I-3913, точка 44).

61 В това отношение следва да се отбележи, на първо място, че съгласно посоченото в съображение 14 от Регламент № 1788/2003 законодателят е искал да внесе известна гъвкавост в администрирането на режима на таксата в сектора на млякото и млечните продукти, като е предоставил право на държавите членки да преразпределят неизползваните референтни количества в края на съответния период.

62 Явно обаче с посочената възможност законодателят не въвежда нищо ново в съществуващия по-рано режим, нито го изменя съществено.

63 Напротив, в седмо съображение от Регламент № 3950/92, заменен от Регламент № 1788/2003, се посочва, че „с оглед запазването на гъвкавостта на администрирането на режима следва да се предвиди равномерно разпределение на надвишаванията на всички индивидуални референтни количества от едно и също естество на територията на държавата членка“ [неофициален превод]. В този смисъл член 2, параграф 1, втора алинея от Регламент № 3950/92, на който впоследствие съответства член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003, предвижда, че „[в] съответствие с решението на държавата членка вноската на производителите в общия размер на дължимата такса се определя след преразпределение или не на неизползваните референтни количества на нивото на изкупвача — в зависимост от наличното надвишаване след разпределянето на неизползваните референтни количества, пропорционално на референтните количества, с които всеки от тези производители разполага, или на национално

равнище — в зависимост от надвишаването на референтното количество от всеки от тези производители“ [неофициален превод].

64 От текстовете на всички езици на последната разпоредба очевидно обаче следва, че именно разпределението на неизползваните референтни количества, т.е. преразпределянето им трябва да се извърши „пропорционално на референтните количества, с които всеки от тези производители разполага“ [неофициален превод] и че вноската на производителите в общия размер на дължимата такса от своя страна се определя в зависимост от надвишаването на референтното количество от всеки от тези производители.

65 На второ място, следва да се констатира, че ако член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че текстът „пропорционално на (индивидуалното) референтно количество на всеки производител или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите членки“ се отнася до определянето на вноската на производителите в общия размер на дължимата такса, съдържащите се в тази формулировка критерии би трябвало да се добавят към предвиденото в буква а) от посочения член 10, параграф 3, а именно „на базата на размера, с който съответният производител е надвишил индивидуалното си референтно количество“, което най-малкото би усложнило ненужно прилагането на режима на таксата.

66 От изложеното по-горе е видно, че критериите, съдържащи се в посочения текст, се прилагат по отношение на преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки.

67 По отношение на точния обхват на тези критерии следва да се посочи, че в текста на немски език на член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003 е използван терминът „Referenzmengen“ (референтни количества).

68 Както се напомня в точка 60 от настоящото решение, формулировката, използвана в текста на разпоредба от правото на Съюза на един от езиците, не може да служи като единствена основа за тълкуването на разпоредбата.

69 Следва обаче да се констатира, че текстовете на различни езици на посочения член 10, параграф 3, с изключение на текста на немски език, използват термина „индивидуално референтно количество", чието определение впрочем е дадено в член 5, буква й) от Регламент № 1788/2003: „референтното количество, разпределено на отделен производител на 1 април за всеки дванадесетмесечен период".

70 При тези условия, както изтъкват Hauptzollamt Koblenz и Hauptzollamt Oldenburg, член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки трябва да се извършва пропорционално на индивидуалното референтно количество на всеки производител, доставил свръхколичества, а именно на това, установено към 1 април на релевантния дванадесетмесечен период или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите членки.

71 В това отношение запитващата юрисдикция следва да провери дали с приемането на член 14, параграф 1 от MilchAbgV Федерална република Германия е искала да приложи предвидената в член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003 възможност това преразпределяне да се извършва пропорционално на индивидуалното референтно количество на всеки производител, доставил свръхколичества, или като е използвала другата възможност, също предвидена в тази разпоредба, за определяне на други обективни критерии за целите на посоченото преразпределяне, тази държава членка е искала да позволи на производител — на който през релевантния дванадесетмесечен период е прехвърлено референтно количество, от което през същия период вече е произведено и доставено мляко от разполагалия по-рано с това количество производител — да участва в посоченото преразпределяне, включвайки изцяло или отчасти това референтно количество.

72 Ако Федерална република Германия е избрала първата възможност, следва да се посочи, че тъй като се позовава на началната дата на релевантния дванадесетмесечен период, понятието за индивидуално референтно количество, определено в член 5, буква й) от Регламент № 1788/2003, във всички случаи не позволява вземането предвид на прехвърляния на референтни количества, извършени през този период.

73 Ако Федерална република Германия е избрала втората възможност, следва да се констатира, че като предвижда, че за целите на преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки държавите членки могат да определят обективни критерии, различни от критерия, свързан с индивидуалното референтно количество, законодателят на Съюза им е предоставил за тази цел много широко право на преценка. Това не променя факта, че държавите членки нямат право да въвеждат в това отношение критерии от всякакъв вид.

74 Всъщност, когато приемат мерки по изпълнение на правна уредба на Съюза, държавите членки са длъжни да упражняват своята дискреционна власт при съблюдаване по-специално на основните принципи на правото на Съюза (вж. в този смисъл Решение от 20 юни 2002 г. по дело Mulligan и др., C-313/99, Recueil, стр. I-5719, точка 35, както и Решение от 25 март 2004 г. по дело Azienda Agricola Giorgio, Giovanni et Luciano Visentin и др., C-495/00, Recueil, стр. I-2993, точка 40), сред които са принципите на правна сигурност, на защита на оправданите правни очаквания, на пропорционалност и на недопускане на дискриминация. Освен това такива мерки по изпълнение трябва да зачитат основните права, като например правото на собственост (вж. в този смисъл Решение по дело Mulligan и др., посочено по-горе, точка 36).

75 Освен това, предвид факта че приемането ѝ се вписва в рамките на общата селскостопанска политика, национална правна уредба като приложимата по главното производство не може да се установява или прилага по начин, който противоречи на преследваните с тази политика цели, и по-конкретно на целите на

общата организация на пазарите в сектора на млякото (вж. в този смисъл Решение по дело Mulligan и др., посочено по-горе, точка 33). Във връзка с това следва да се посочат по-специално установените с Регламент № 1788/2003 принципи на функционирането на системата на таксата, включително и тези от тях, които са свързани с прехвърляния на референтни количества.

76 В това отношение, макар че принципът, посочен в точка 50 от настоящото решение — съгласно който сборът от количествата, предоставени на производителите от държава членка, и количествата, предоставени от нея на националния резерв, не трябва да надхвърля националното референтно количество — засяга правото на производител, на когото е прехвърлено частично или изцяло използвано индивидуално референтно количество, да доставя мляко, без да заплаща такса, този принцип не може да окаже въздействие върху операцията по преразпределяне, предвидена в член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003. Всъщност, доколкото има единствено за цел да позволи на държавите членки да разпределят в края на дванадесетмесечния период неизползваната част от националното референтно количество за доставки между производителите, доставили свръхколичества, тази операция не оказва влияние върху обема на тази неизползвана част и следователно не може да засегне равенството между, от една страна, сбора на индивидуалните референтни количества и референтните количества, предоставени от съответната държава членка на националния резерв, и от друга страна, националното референтно количество.

77 Следователно държавите членки могат при прилагането на възможността, предвидена в член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003, да определят „обективни критерии", да позволят на тези производители — когато през релевантния дванадесетмесечен период им е прехвърлено референтно количество, от което за същия период вече е било доставяно мляко от производителя, който по-рано е разполагал с него — да участват в посоченото преразпределяне, включвайки частично или изцяло това референтно количество, доколкото посочената правна уредба зачита останалите изисквания, посочени в точки 74 и 75 от настоящото решение.

78 При все това при приемането на подобна правна уредба държавите членки трябва да следят тя да не дава основание за прехвърляния, които въпреки че формално отговарят на условията, предвидени в Регламент № 1788/2003, биха имали за цел единствено да позволят на някои производители, доставили свръхколичества, да са в по-благоприятно положение при преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки. Всъщност от практиката на Съда следва, че прилагането на правната уредба на Съюза не може да се разпростре така, че да обхване злоупотребите на икономическите оператори (вж. в този смисъл Решение от 2 май 1996 г. по дело Paletta, C-206/94, Recueil, стр. I-2357, точка 24 и цитираната съдебна практика, както и Решение от 14 декември 2000 г. по дело Emsland-Stärke, C-110/99, Recueil, стр. I-11569, точка 51).

79 С оглед на всички изложени по-горе съображения на въпросите, поставени по дело C-231/09, трябва да се отговори, както следва:

— Член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки трябва да се извършва пропорционално на индивидуалното референтно количество на всеки производител, доставил свръхколичества, а именно на това, установено към 1 април на релевантния дванадесетмесечен период или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите членки. Понятието за индивидуално референтно количество, използвано в тази разпоредба, не позволява вземането предвид на прехвърляния на референтни количества, извършени през този период.

— Национална правна уредба, с която се прилага предоставената по член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003 възможност за определяне на обективни критерии, съгласно които да се извършва преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки, трябва да отговаря по-специално на общите принципи на правото на Съюза, както и на преследваните от общата селскостопанска политика цели, и по-специално на тези от тях, към които е насочена общата организация на пазарите в сектора на млякото.

— Тези цели допускат приета с оглед прилагането на посочената възможност национална правна уредба, която позволява на производителите, доставили свръхколичества — когато в съответствие с разпоредбите на Регламент № 1788/2003 през релевантния дванадесетмесечен период им е прехвърлено индивидуално референтно количество, от което през същия период вече е произведено и доставено мляко от разполагалия по-рано с това количество производител — да участват в това преразпределяне, включвайки изцяло или отчасти това референтно количество. При все това при приемането на подобна правна уредба държавите членки трябва да следят тя да не дава основание за прехвърляния, които въпреки че формално отговарят на условията, предвидени в този регламент, биха имали за цел единствено да позволят на някои производители, доставили свръхколичества, да са в по-благоприятно положение при посоченото преразпределяне.

По въпроса по дело C-230/09

80 От акта за преюдициално запитване по дело C-230/09 е видно, че спорът по главното производство се отнася до установяването на референтното количество, в зависимост от което трябва да се определи размерът на премията за млечни продукти на Kurt und Thomas Etling in GbR. В това отношение запитващата юрисдикция иска да се установи как следва да се тълкува член 5, буква к) от Регламент № 1788/2003, само доколкото счита, че член 95, параграф 1 от Регламент № 1782/2003, който е уреждал изчисляването на тази премия към момента на настъпване на фактическите обстоятелства по главното производство, препраща по отношение на посоченото изчисляване към този член 5, буква к).

81 При тези условия поставеният от запитващата юрисдикция въпрос следва да се разбира в смисъл, че по същество тя иска да се установи дали изразът „индивидуално референтно количество, отговарящо на условията за премия и налично за стопанството“, съдържащ се в член 95, параграф 1 от Регламент № 1782/2003, трябва да се разбира в смисъл, че когато през релевантния дванадесетмесечен период на даден производител бъде прехвърлено референтно количество, което

вече е било използвано от предишния му притежател през същия период, този израз обхваща също и последното референтно количество.

82 Най-напред следва да се разгледа дали е правилна предпоставката, че член 95, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 препраща към понятието „свободно референтно количество“, чието определение е дадено в член 5, буква к) от Регламент № 1788/2003.

83 Както се посочва в писменото становище на Комисията и в точки 19 и 20 от заключението на генералния адвокат, в член 95, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 не е използвано точно понятието „свободно референтно количество“, чието определение е дадено в член 5, буква к) от Регламент №° 1788/2003. Това не променя факта, че доколкото в споменатия член 95, параграф 1 се използва изразът „индивидуално референтно количество“, посочването на частта, която е „наличн[а] за стопанството“ нямаше да е необходимо, ако законодателят искаше да се позове на понятието „индивидуално референтно количество“ по член 5, буква й) от Регламент № 1788/2003.

84 Освен това от член 95, параграф 3 от Регламент № 1782/2003 следва, че за налични за стопанството на приобретателя се считат индивидуалните референтни количества, които към 31 март на съответната календарна година са били предмет на временни прехвърляния съгласно член 16 от Регламент № 1788/2003. Следователно положението на производител, който може да получава премия за млечни продукти, следва за целите на изчисляването ѝ да се преценява към тази дата.

85 Съгласно член 5, буква к) от Регламент №° 1788/2003 обаче „свободното референтно количество“ се установява въз основа на посочената дата.

86 Предвид тези съображения следва да се констатира, че в член 95, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 законодателят в действителност е имал предвид понятието „свободно референтно количество“, чието определение е дадено в член 5, буква к) от Регламент № 1788/2003.

87 По-нататък следва да се разгледа дали когато през релевантния дванадесетмесечен период на даден производител бъде прехвърлено референтно количество, което вече е било използвано от предишния му притежател през същия период, посоченият израз обхваща също и последното референтно количество.

88 Понятието „свободно референтно количество“, чието определение е дадено в член 5, буква к) от Регламент №° 1788/2003, означава „количеството на разположение на производителя на 31 март от съответния дванадесетмесечен период, за който се изчислява таксата, като се вземат предвид всички прехвърляния, продажби, преобразувания и временни преразпределения, предвидени [в този] регламент и които са били извършени през съответния дванадесетмесечен период“. Следователно това понятие играе особена роля в системата на посочения регламент и поради това не може да бъде анализирано извън този контекст.

89 Всъщност от текста на съображение 5 от Регламент № 1788/2003, както и от член 4, втора алинея и член 10, параграф 3, буква а) от него, следва, че това референтно количество служи единствено като основа при установяването на евентуални свръхдоставки, извършени от производителите, и следователно на размера на дължимата такса, тъй като понятието „свободно референтно количество“ не се използва в нито една друга разпоредба от този регламент.

90 В това отношение, ако индивидуално референтно количество или част от него може, в случай на прехвърляне, да бъде използвано от даден производител, за да извършва доставки, без да заплаща такса за съответния дванадесетмесечен период, и след това от производителя, комуто е прехвърлено, за да бъде включено в неговото свободно референтно количество и за да намали по този начин

свръхдоставките му за същия този период, то едно и също референтно количество би било използвано два пъти през един и същ дванадесетмесечен период, което противоречи на принципа, посочен в точка 50 и напомнен в точка 76 от настоящото решение, съгласно който сборът от количествата, предоставени на производителите от държавите членки, и количествата, предоставени на националния резерв, не трябва да надхвърля националното референтно количество.

91 Този извод се подкрепя и от общата структура на Регламент № 1782/2003, доколкото с нея се избягва рискът от предоставяне на премия за млечни продукти за един и същ период на двама различни производители въз основа на едно и също свободно референтно количество.

92 Поради това понятието за свободно референтно количество не може да се раздели от използването на същото от производителите и следователно не може да обхваща прехвърлено индивидуално референтно количество или част от него, което вече е било използвано от друг производител за същия дванадесетмесечен период.

93 Поради това с оглед на всички изложени по-горе съображения на поставения въпрос по дело C-230/09 следва да се отговори, че понятието „индивидуално референтно количество, отговарящо на условията за премия и налично за стопанството“, съдържащо се в член 95, параграф 1 от Регламент № 1782/2003, което съответства на понятието „свободно референтно количество“, определението за което е дадено в член 5, буква к) от Регламент № 1788/2003, трябва да се тълкува в смисъл, че когато през релевантния дванадесетмесечен период на производител бъде прехвърлено референтно количество, от което през същия период прехвърлителят вече е извършил доставки, то не обхваща, що се отнася до приобретателя, частта от прехвърленото референтно количество, от която прехвърлителят вече е извършил доставки, без да заплаща такса.

По съдебните разноски

94 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) **Член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1788/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година за въвеждане на такса в сектора на млякото и млечните продукти, изменен с Регламент (ЕО) № 2217/2004 на Съвета от 22 декември 2004 година, трябва да се тълкува в смисъл, че преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки трябва да се извършва пропорционално на индивидуалното референтно количество на всеки производител, доставил свръхколичества, а именно на това, установено към 1 април на релевантния дванадесетмесечен период или в съответствие с обективни критерии, които следва да се определят от държавите членки. Понятието за индивидуално референтно количество, използвано в тази разпоредба, не позволява вземането предвид на прехвърляния на референтни количества, извършени през този период.**

2) **Национална правна уредба, с която се прилага предоставената по член 10, параграф 3 от Регламент № 1788/2003, изменен с Регламент № 2217/2004, възможност за определяне на обективни критерии, съгласно които да се извършва преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество за доставки, трябва да отговаря по-специално на общите принципи на правото на Съюза,**

както и на преследваните от общата селскостопанска политика цели, и по-специално на тези от тях, към които е насочена общата организация на пазарите в сектора на млякото.

3) Тези цели допускат приета с оглед прилагането на посочената възможност национална правна уредба, която позволява на производителите, доставили свръхколичества — когато в съответствие с разпоредбите на Регламент № 1788/2003, изменен с Регламент № 2217/2004, през релевантния дванадесетмесечен период им е прехвърлено индивидуално референтно количество, от което през същия период вече е произведено и доставено мляко от разполагалия по-рано с това количество производител — да участват в това преразпределяне, включвайки изцяло или отчасти това референтно количество. При все това при приемането на подобна правна уредба държавите членки трябва да следят тя да не дава основание за прехвърляния, които въпреки че формално отговарят на условията, предвидени в този регламент, биха имали единствено за цел да позволят на някои производители, доставили свръхколичества, да са в по-благоприятно положение при посоченото преразпределяне.

4) Понятието „индивидуално референтно количество, отговарящо на условията за премия и налично за стопанството“, съдържащо се в член 95, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001, изменен с Регламент (ЕО) № 118/2005 на Комисията от 26 януари 2005 година, което съответства на понятието „свободно референтно количество“, определението за което е дадено в член 5, буква к) от Регламент № 1788/2003, изменен с Регламент № 2217/2004, трябва да се тълкува в

смисъл, че когато през релевантния дванадесетмесечен период на производител бъде прехвърлено референтно количество, от което през същия период прехвърлителят вече е извършил доставки, то не обхваща, що се отнася до приобретателя, частта от прехвърленото референтно количество, от която прехвърлителят вече е извършил доставки, без да заплаща такса.

Подписи